

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΙΓΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΘ'.
ΑΡΙΘ. 227

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1886.

Συνδρ. έτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.
» » » Ἐξωτερικῷ Δρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐν δδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν ταχικῶν
ἀνταποκριτῶν, σέλλεται «ἡ Ἐφημερὶς
τῶν Παιδῶν» ἀνευ προπληρωμῆς.

ΡΑΜΕΣΙΣ ο β'. Η ΜΕΓΑΣ.

«Ἡ προκειμένη εἰκὼν ἐλήφθη
ἐξ ἀναγλύφων καὶ χρωματισμένων
εἰκόνων εὑρέθεισῶν ἐν Αἴγυπτῳ.
Ἡ μούμια τοῦ Μονάρχου τούτου
ἀκεκαλύφθη ἐσχάτως — Περὶ αὐτῆς δὲ παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν 1523 σελίδα τοῦ
παρόντος φύλλου.

— Οἱ ἐν Ἐρλάγγῃ τῆς Γερμανίας Καθηγηταὶ Φίσχερ καὶ
Πλένζολ ἀπέδειξαν ἐσχάτως ὅτι ἡ
ἀσθητικὴ τῆς δομῆς εἶναι πολὺ δ.
ἔντερα καὶ ενδαισθητοέρα τῶν
ἄλλων αἰσθήσεων. Τὸ ἐλάχιστον
μόριον τῆς θλῆς — τὸ δποῖον δύναται νὰ διακριθῇ ὑπὸ τῆς ὄράσεως
διὰ τοῦ φασματοσκοπείου, εἰναι
ἴσον μὲ τετσσάσση τοῦ κόκκου,

‘Ράμεσις ο β'. Η Μέγας.

Η κόρη τοῦ βουνοῦ.

Λέει μιὰ κόρη ἀρχόντισα καὶ πολὺ χαῦδεμένη
κόρη γλωμὴ μελαγχρινή,
σὲ μιὰ κοπέλλα χωρική,

Ποὺ πάντα μὲ χαμόργελο στήν πόρταν τῆς διαβαλνει,

Νέκερες κόρη τοῦ βουνοῦ, τὸ πᾶς σὲ καμαρώνω,
δταν ἀξέγνοιαστη περνάς,
καὶ τὸ τραγούδι ἀρχινές,

δίχως νὰ τρέμης τὴν χιονίδα καὶ νὰ φοβάσαι πόνος·

Ποὺ βλέπεις σὺ, τῆς ἐμορφῆς καὶ τῆς ζωῆς τὸ χρῶμα
σὺ μόνον μὲ ἔηρον ψωμί,

ἔνψ τὸ νεῦρον τῆς δοφρήσεως
δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν παρου
μορίου θλῆς διακοσίας πεντήκον-
τα φοράς μικροτέρου τούτου!
Πόσον θαυμάσαι τὰ ἔργα τοῦ
Κυρίου!

— Απεδείχθη προσέτι, δτε
ἀνεπάρκεια τροφῆς καὶ θερμότη-
τος κατὰ τὴν ἐκκόλαφιν τῶν ὥῶν
καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκκόλαφθεί-
σης λάθρας μέχρι τῆς μεταμορ-
φώσεως αὐτῆς εἰς μέλισσαν, εἶναι
οἱ κύριοι λόγοι τῆς μὴ γονεμότη-
τος τῶν ἐργατίδων μελισσῶν.

— «Μὴ δρυγθῆς τὸ καλὸν πρὸς
ἐκείνους, εἰς τοὺς δοπίους πρέπει.»

(Παροιμ. γ'. 27.)

κ' ἔγω γιατὶ νέμε χλομή,
Ἐγώ που δὲν δοκίμασα καϊμὸ καὶ πόν' ἀκόμα;

Ἐγώ στὸ πλαΐ τῆς φωτιᾶς, ἔγω μὲ τόσα χάδια,
νὰ σταθῷ δὲν ἡμιπορφ
καὶ σὺ μὲ τὸν ψυχρὸ καὶρὸ
γυμνόποδη νὰ μὴ ψφῇ τοῦ δρόμου τὰ πετράδια;

«Γιατὶ ἔγω στὴν ἔαστεριά, σὺ δίπλα στὴν θερμάστρα
μοισάζομεν. ἀρχόντισα κυρά,
μὲ δηδὸ δενδράκια δροσερά,
Ποὺ τενά ἀνθοβολῇ στὴν γῆ καὶ τὸ θλό μὲς τὴν γλάστρα.
(Ἐκ τῆς ‘Ἐστιας’)

Εὕα.